

Sygn. akt IV P 254/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 grudnia 2012r.

Sąd Rejonowy w Kłodzku - Sąd Pracy

w składzie:

Przewodniczący SSR Andrzej Józefowski

Protokolant Małgorzata Sypek

po rozpoznaniu w dniu 20 grudnia 2012r. w Kłodzku

sprawy z powództwa K. R.

przeciwko Nadleśnictwu M. w M.

o wynagrodzenie za czas pozostawania bez pracy

I. zasądza od strony pozwanej Nadleśnictwa M. w M. na rzecz powoda K. R. kwotę 30 703,25zł (trzydzieści tysięcy siedemset trzy złote 25/100) z ustawowymi odsetkami od dnia 9 października 2012r.;

II. zasądza od strony pozwanej Nadleśnictwa M. w M. na rzecz powoda K. R. kwotę 1 817zł (jeden tysiąc osiemset siedemnaście złotych 00/100), tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. nakazuje stronie pozwanej Nadleśnictwu M. w M. uiścić na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Kłodzku) kwotę 1 536zł, tytułem opłaty sądowej, od ponoszenia której powód był ustawowo zwolniony.

Sygn. akt IV P 254/12

UZASADNIENIE

Powód K. R. domagał się zasądzenia od strony pozwanej kwoty 29 877,79 zł z ustawowymi odsetkami od 9 10 2012 r.

W uzasadnieniu pozwu powód podał, że jest zatrudniony u strony pozwanej na podstawie umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony w dniu 01-08-1996r. na stanowisku podleśniczego. Strona pozwana wypowiedziała zawartą z powodem umowę o pracę w dniu 01-09-2011r. z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia, zgodnie z którym stosunek pracy został rozwiązany w dniu 31-12-2011r. Powód wskazał, że został wybrany do składu Rady Miejskiej w M. w wyborach samorządowych, które odbyły się w dniu 21 listopada 2010r. Rada Miejska w M. w dniu 21-06-2011r. podjęła uchwałę Nr (...) w sprawie wygaśnięcia mandatu radnego powoda w okręgu wyborczym Nr 4. Przedmiotowa uchwała została zaskarżona przez powoda, który w dniu 05-07-2011 r. wniósł skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we W., co sprawiło, iż strona pozwana była zobowiązana do uzyskania zgody rady na rozwiązanie z powodem umowy o pracę.

Wyrokiem z dnia 25-05-2012r. sygn. akt. III SA/Wr 66/12 Wojewódzki Sąd Administracyjny we W. stwierdził nieważność uchwały Rady Miejskiej w M. z dnia 21-06-2011 r. Nr (...) w sprawie wygaśnięcia mandatu radnego powoda w okręgu wyborczym Nr 4.

Z kolei Sąd Rejonowy w K. wyrokiem z dnia 30-04-2012r. w sprawie o sygn. akt. IV. P. 207/11 przywrócił powoda do pracy u strony pozwanej w Nadleśnictwie M. w M. na poprzednich warunkach pracy i płacy. Wyrokiem z dnia

10-09-2012r. sygn. akt. VII Pa 102/12 Sąd Okręgowy w Ś. oddalił apelację strony pozwanej w zakresie przywrócenia powoda do pracy u strony pozwanej w Nadleśnictwie M. w M.. W dniu 17-09-2012r. powód w wyniku przywrócenia do pracy podjął pracę u strony pozwanej na poprzednich warunkach pracy i płacy.

Zdaniem powoda, po podjęciu pracy powód nabył prawo do wynagrodzenia za cały czas pozostawania bez pracy - od dnia 31-12-2011r. do dnia 17-09-2012 r. z uwagi na okoliczność, iż rozwiązanie z powodem umowy o pracę podlega ograniczeniu z mocy przepisów szczególnych w postaci art. 25 ust. 2 Ustawy o samorządzie gminnym, który nakłada na pracodawcę obowiązek uzyskania uprzedniej zgody rady gminy na rozwiązanie stosunku pracy z pracownikiem, który jest członkiem rady.

Powód podniósł, że radnym przysługuje ochrona trwałości stosunku pracy, przy czym strona pozwana nie zwróciła się do Rady Miejskiej w M. o wyrażenie zgody na rozwiązanie z powodem umowy o pracę. Strona pozwana nie dopełniła więc ciężącego na niej obowiązku wynikającego z przepisu art. 25 ust. 2 ustawy o samorządzie gminnym.

Strona pozwana Nadleśnictwo M. w M. wniosła o oddalenie powództwa zarzucając, iż w spornym okresie powód nie świadczył pracy na rzecz strony pozwanej, przez co nie jest uprawniony do wynagrodzenia za czas pozostawania bez pracy.

Na rozprawie w dniu 20 12 2012 r. powód rozszerzył żądanie pozwu do kwoty 30 703,25 zł z ustawowymi odsetkami od 9 10 2012 r.

Strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości, gdyż jednostka nadrzędna nie akceptuje żądania powoda pomimo treści wyroku, który zapadł w sporze dotyczącym tych samych stron.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Uchwałą Nr (...) Rady Miejskiej w M. stwierdzono wygaśnięcie mandatu radnego powoda K. R..

Uchwałą powyższą powód zaskarżył do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w dniu 05.07.2011r. Wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we W. z dnia 25 04 2012 r. stwierdzono nieważność uchwały Nr (...) Rady Miejskiej w M. w przedmiocie wygaśnięcia mandatu radnego dla powoda.

(dowód : kopia skargi powoda k 8 akt sprawy, wyrok WSA we W. z dnia 25 04 2012 r. k 15, kopia uchwały Nr (...) Rady Miejskiej w M. z dnia 21 czerwca 2011 r. k 11 w aktach sprawy tut. Sądu Pracy o sygn. IV P 207/11)

Strona pozwana wypowiedziała zawartą z powodem umowę o pracę na czas nieokreślony w dniu 01-09-2011r. z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia, zgodnie z którym stosunek pracy zastał rozwiązany w dniu 31-12-2011r.

Sąd Rejonowy - Sąd Pracy w K. prawomocnym wyrokiem z dnia 30-04-2012r. w sprawie o sygn. akt. IV. P. 207/11 przywrócił powoda K. R. do pracy u strony pozwanej w Nadleśnictwie M. w M. na poprzednich warunkach pracy i płacy. W uzasadnieniu powołanego wyroku stwierdzono, że " pozwany pracodawca nie wypełnił obowiązku ciężącego na nim, a określonego w przepisie art. 25 wyżej cytowanej Ustawy o Samorządzie terytorialnym, i nie zwrócił się do Rady Miejskiej o wyrażenie zgody na rozwiązanie z powodem stosunku pracy za wypowiedzeniem. Choć wcześniej tj. w kwietniu 2011r. pozwana zwracała się do wyrażenie takiej zgody, ale dotyczyło to zamiaru dyscyplinarnego zwolnienia powoda, na co Rada nie wyraziła zgody. Nie ma znaczenie podnoszony przez pozwaną zarzut, że pracodawca wiedział, iż Uchwałą Rady Miejskiej wygaszono mandat radnego - powoda K. R. i w związku z tym nie zwracał się o wyrażenie zgody, bowiem zgodnie z treścią art. 190 ust. 2 w zw. z ust. 1 Ustawy ordynacja wyborcza do rad gmin, rad powiatów i sejmików uchwały o wygaśnięciu mandatu podjęte na podstawie wyżej cyt. przepisu podlegają zaskarżeniu do Sądu Administracyjnego, czyli z pierwszej instancji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego i z drugiej do NSA. Z treści art. 191 ust. 3 ordynacji wynika, że mandat nie wygasa z chwilą podjęcia uchwały rady stwierdzającej wygaśnięcie mandatu. Skutek taki można jej przypisać dopiero z upływem terminu do wniesienia skargi do Sądu Administracyjnego. Bezsporne jest w przedmiotowej sprawie, iż powód w ustawowym terminie złożył skargę do

Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego na Uchwałę Rady Miejskiej w sprawie wygaśnięcia mandatu. Powiązanie wygaśnięcia mandatu z uprawomocnieniem się rozstrzygnięcia stwierdzającego to wygaśnięcie w tym przypadku uchwały rady, lub wyroku Sądu Administracyjnego, orzekającego w sprawie skargi na takie rozstrzygnięcie, rodzi pewne problemy prawne i faktyczne, dotyczące okresu pomiędzy zaistnieniem okoliczności stanowiącej przesłankę wygaśnięcia, a stwierdzeniem tego wygaśnięcia uchwałą rady. Przyjmuje się, że mandat w tym okresie istnieje ze wszystkimi wynikającymi z niego uprawnieniami i obowiązkami

(vide: A. Kisielewicz- komentarz do art. 191 ust. ordynacja wyborcza... Lex 19/2012) Wobec powyższego uznać należy, iż mimo Uchwały Rady Miejskiej z dnia 21.06.2011r. w sprawie wygaśnięcia mandatu radnego- powoda, to w związku ze złożeniem skargi na tę uchwałę, do dnia uprawomocnienia się orzeczenia Sądu Administracyjnego rozstrzygającego skargę, mandat powoda istniał nadal, zatem powód korzystał z ochrony przewidzianej w art. 25 ust. 2 Ustawy o Samorządzie terytorialnym. Następstwem tej ochrony, jest ograniczenie swobody podmiotu (pracodawcy), który w określony sposób w kodeksie pracy nawiązał stosunek pracy z pracownikiem - radnym, w rozwiązaniu tego stosunku bez zgody Rady.

Zatem skoro w przedmiotowej sprawie strona pozwana Nadleśnictwo M. nie zwróciła się do Rady Miejskiej w M. o wyrażenie zgody na rozwiązanie z powodem stosunku pracy, i bez tej zgody rozwiązało z powodem umowę o pracę za wypowiedzeniem- to uznać należy, iż rozwiązanie z powodem stosunku pracy nastąpiło niezgodnie z prawem, i daje powodowi prawo dochodzenia roszczeń określonych w art. 45 k.p." .

Wyrokiem z dnia 10-09-2012r. sygn. akt. VII Pa 102/12 Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Ś. oddalił apelację strony pozwanej w zakresie przywrócenia powoda do pracy u strony pozwanej w Nadleśnictwie M. w M..

(dowód : akta tut. Sądu Pracy o sygn. IV P 207/11 k - 106-133)

W dniu 17-09-2012r. powód w wyniku przywrócenia do pracy podjął pracę u strony pozwanej na poprzednich warunkach pracy i płacy.

(dowód : zeznania powoda)

Gdyby powód świadczył pracę w okresie od 1 01 2012 r. do 17 09 2012 r. osiągnąłby wynagrodzenie w wysokości 30 703,25 zł.

(dowód : zaświadczenie k 33)

Sąd zważył :

Zgodnie z art. 47 k.p. pracownikowi, który podjął pracę w wyniku przywrócenia do pracy, przysługuje wynagrodzenie za czas pozostawania bez pracy, nie więcej jednak niż za 2 miesiące, a gdy okres wypowiedzenia wynosił 3 miesiące - nie więcej niż za 1 miesiąc. Jeżeli umowę o pracę rozwiązano z pracownikiem, o którym mowa w art. 39, albo z pracownicą w okresie ciąży lub urlopu macierzyńskiego, wynagrodzenie przysługuje za cały czas pozostawania bez pracy; dotyczy to także przypadku, gdy rozwiązano umowę o pracę z pracownikiem-ojcem wychowującym dziecko w okresie korzystania z urlopu macierzyńskiego albo gdy rozwiązanie umowy o pracę podlega ograniczeniu z mocy przepisu szczególnego.

W razie podjęcia pracy w wyniku przywrócenia do pracy pracowników, w stosunku do których rozwiązanie umowy o pracę podlega ograniczeniu z mocy przepisu szczególnego, przysługuje im wynagrodzenie za cały okres pozostawania bez pracy. Wynagrodzenie za czas pozostawania bez pracy przysługuje pracownikowi niezależnie od tego, czy faktycznie poniósł jakąkolwiek stratę.

Jest niewątpliwe, że rozwiązanie umowy o pracę z powodem podlegało ograniczeniu na mocy art. 25 ust. 2 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.). Rozwiązanie

przez stronę pozwaną umowy o pracę zawartej z powodem bez zgody Rady było jaskrawym naruszeniem przepisów o ochronie trwałości stosunku pracy radnych i daje powodowi prawo do wynagrodzenia za cały czas pozostawania bez pracy, a nie tylko z ograniczeniem do 2 miesięcy czy 1 miesiąca.

Okoliczność podniesiona przez stronę pozwaną, że roszczenie powoda jest bezzasadne, skoro powód nie świadczył pracy jest pozbawiona tu znaczenia. Powołany art. 47 k.p. przyznaje zwolnionemu z pracy prawo do wynagrodzenia za czas pozostawania bez pracy wskutek niezgodnego z prawem rozwiązania umowy o pracę, pod warunkiem podjęcia pracy po wyroku przywracającym pracownika do pracy. Wynagrodzenie to rekompensuje pracownikowi okres pozostawania bez pracy po rozwiązaniu umowy o pracę.

Przesłanki z art. 47 k.p. zostały przez powoda spełnione. Powód podjął pracę dnia 17 09 2012 r. po uprawomocnieniu się wyroku o przywróceniu go do pracy.

Dlatego też Sąd na podstawie art. 47 k.p. zasądził na rzecz powoda wynagrodzenie za czas pozostawania przez powoda bez pracy w wysokości obliczonej przez pozwanego pracodawcę.

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 § 1 kodeksu cywilnego w związku z art. 300 k.p.

Odsetki za opóźnienie w wypłacie wynagrodzenia, należnego za czas pozostawania bez pracy, należą się już od daty podjęcia przez pracownika pracy (por. wyrok Sądu Najwyższego z 12 lipca 2005 r., II PK 363/04, OSNP 2006 nr 7-8, poz. 111). Świadczenie w postaci wynagrodzenia za czas pozostawania bez pracy staje się wymagalne w warunkach opisanych w art. 47 i 48 k.p. Skoro powód podjął pracę w dniu 17 09 2012 r. to żądanie odsetek od daty późniejszej jest zgodne z prawem, przy czym Sąd nie mógł z urzędu wyrokować ponad żądanie - zgodnie z art. 321 k.p.c.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. w związku z § 11 pkt 1 ppkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.).

Na podstawie art. 113 ust 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398 ze zm.) nakazano stronie pozwanej jako przegrywającej proces uiszczenie opłaty sądowej od pozwu. Jak bowiem wyjaśnił Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 5 marca 2007 r. (I PZP 1/07 - OSNP 2007/19-20/269, Biul.SN 2007/3/23, M.P.Pr. 2007/7/368) " Sąd w orzeczeniu kończącym w instancji sprawę z zakresu prawa pracy, w której wartość przedmiotu sporu nie przewyższa kwoty 50.000 zł: obciąży pozwanego pracodawcę na zasadach określonych w art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. Nr 167, poz. 1398 ze zm.) kosztami sądowymi, których nie miał obowiązku uiścić pracownik wnoszący powództwo lub odwołanie do sądu (art. 96 ust. 1 pkt 4 tej ustawy); z wyłączeniem opłat od pism wymienionych w art. 35 ust. 1 zdanie pierwsze tej ustawy".

W sprawach z zakresu prawa pracy jednostki organizacyjne Lasów Państwowych zostały wyposażone w zdolność sądową jako pracodawca na podstawie art. 460 § 1 k.p.c. Oznacza to, że stroną w postępowaniu w sprawach z zakresu prawa pracy nie jest Skarb Państwa, lecz pracodawca, któremu zakres zwolnienia od kosztów sądowych określa art. 35 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. Nr 167, poz. 1398 ze zm.), a nie art. 94 tej ustawy.

Zgodnie z ustalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego stroną postępowania w sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych, nie jest Skarb Państwa, lecz państwowa jednostka organizacyjna uprawniona do samodzielnego zatrudniania pracowników. Nie ma więc tutaj zastosowania art. 67 § 2 k.p.c., zgodnie z którym w postępowaniu procesowym "zwykłym", stroną jest zawsze Skarb Państwa, a tylko personifikuje go jednostka organizacyjna, z której działalnością wiąże się dochodzone roszczenie (statio fisci) (por. postanowienie z 12 marca 1976 r., I PZ 1/76, OSNCP 1976, nr 10, poz. 229 z glosami J. Krajewskiego, OSPiKA 1977 nr 4, poz. 69 oraz J. Mokrego, OSPiKA 1977 nr 6, poz. 100; uchwałę składu siedmiu sędziów z 24 listopada 1992 r., I PZP 59/92, OSNCP 1993 nr 4,

poz. 49, uchwałę z 23 lipca 1993 r., I PZP 30/93, OSNCP 1994 nr 6, poz. 123, wyrok SN z dnia 19 września 1996 r., I PRN 101/95, OSNAPiUS 1997 nr 7, poz. 112; wyrok z 19 grudnia 1997 r., I PKN 448/97, OSNAPiUS 1998 nr 22, poz. 649).

" Skarb Państwa reprezentowany przez odpowiednie Nadleśnictwo Lasów Państwowych prowadzi działalność gospodarczą i jest przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4792 § 1 k.p.c. i art. 2 ustawy z 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej. Choć niewątpliwie głównym zadaniem Skarbu Państwa-Lasów Państwowych w zakresie działalności leśnej jest urządzenie, ochrona, zagospodarowanie, utrzymanie i powiększanie zasobów i upraw leśnych oraz gospodarowanie zwierzyną, a nie zarobkowa działalność wytwórcza czy handlowa w tym zakresie, jednak nie ulega wątpliwości, że wykonując te zadania prowadzi on działalność zarobkową wytwórczą i handlową i środkami finansowymi osiągniętymi z tej działalności zarobkowej pokrywa wydatki związane ze swoją podstawową działalnością, którą jest ochrona i rozwój lasów" - potwierdził Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w postanowieniu z dnia 23 04 2012 r. (I Acz 709/12 - Lex nr 1148378).

Przepis art. 50 ustawy z dnia 28 09 1991 r. o lasach (Dz. U. Nr 101, poz. 444) stanowi , że Lasy Państwowe prowadzą działalność na zasadzie samodzielności finansowej i pokrywają koszty działalności z własnych przychodów. Dlatego też Sąd nie podziela wykładni dokonanej w postanowieniu Sądu Najwyższego

z dnia 19 kwietnia 2007 r. w sprawie o sygn. I UZ 6/07 (OSNP 2008/11-12/179) . Nie można uznać aby względy fiskalno-budżetowe usprawiedliwiały zwolnienia od kosztów sądowych jednostek Lasów Państwowych prowadzących dochodową działalność gospodarczą, przy jednoczesnym obciążaniu w sprawach z zakresu prawa pracy takimi kosztami jednostek takich jak szkoły czy przedszkola.

Biorąc pod uwagę powyższe przesłanki orzeczono jak w sentencji.